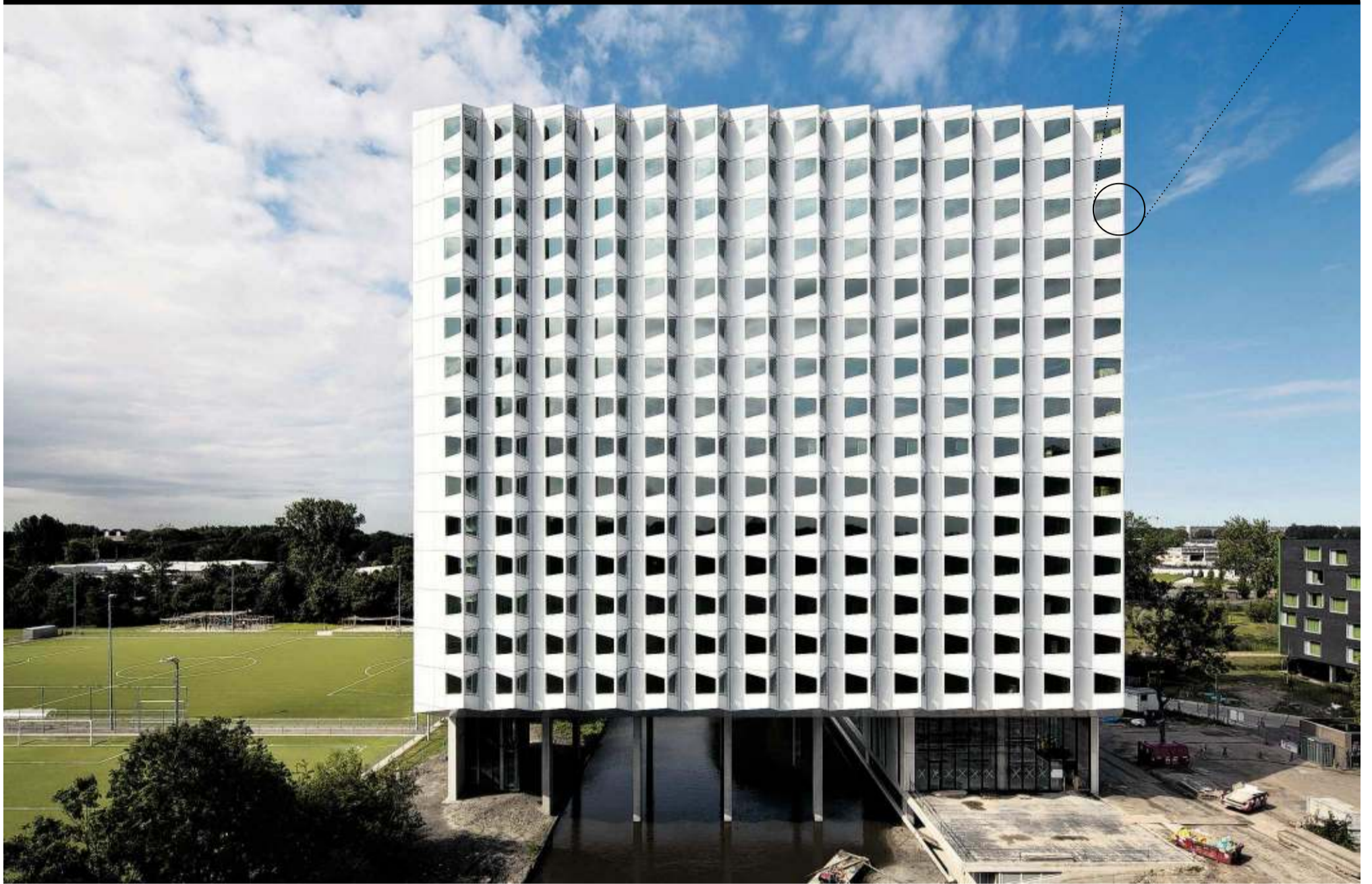

Recensie

Dicht glas aan de dove kant

De kamers in de Delftse studentenflat hebben een erker, die als een driehoekje naar buiten priemt. Zo ontstaat een 'dove' kant, met dicht glas gericht naar de nabij gelegen ringweg. In de andere, luwe zijde, is de ventilatie verwerkt en kan het raam open. De zaagtandvorm in de gevel is dus een functionele oplossing, die als bijkomend voordeel heeft dat de student naar twee kanten uitzicht heeft.

Studentenflat in Delft met 400 kamers en aluminium gevel, van architectenburo De Zwarte Hond.

Foto's Scagliola en Brakkee

Zelfbewust en efficiënt studentenhuus

ARCHITECTUUR

★★★★

STUDENTEN-FLAT

Studenten-wooncomplex, campus TU Delft

Architect De Zwarte Hond, opdrachtgever DUWO en Laurentius. 400 wooneenheden. Bewoond sinds 1 november 2011.

Zaagtandvorm in gevel schermt studentenkamer af van verkeerslawaai

De campus is in opmars in Nederland. Na de universiteit Twente experimenteren nu ook Utrecht, Amsterdam en Leiden met het Angelsaksische samenscholingsmodel. De Technische Universiteit Delft heeft zojuist op zijn terrein vierhonderd nieuwe studentenwoningen neergezet. Het is een forse flat, ontworpen door architectenbureau De Zwarte Hond, met witte gevel in het patroon van een zaagtand die van veraf herkenbaar is.

Het complex ligt aan de zuidkant van de campus van de Technische Universiteit Delft, waar zeventien-

duizend studenten onderwijs krijgen en 2.500 mensen werken. Er zijn al meer studentenwoningen op het terrein, maar de meeste studenten wonen nog altijd in de stad zelf. De toevoeging van de flat is een verdere stap van de TU om onderwijs, wonen en sporten van studenten op één locatie samen te ballen.

Het TU-terrein is een verzameling van faculteitsgebouwen. Die staan in een lang rechthoekig gebied, waar de centrale as grotendeels autovrij is gemaakt. De fiets is hier het belangrijkste vervoermiddel. De vele fietsen vormen ook een van de problemen die architectenburo De Zwarte Hond diende te tackelen. De entree van een huis met vierhonderd student-bewoners wordt al snel een jungle van geparkeerde tweewielers. En dat wilden de architecten niet.

De aanloop van de nieuwe flat is redelijk stijlvol, dankzij een glooiend fietspad dat van de campus direct naar een ondergrondse stalling leidt. De meeste studenten gebruiken die route omdat je in de fietskelder met een lift direct bij je appartement komt. De flat zelf oogt rank, doordat hij hoog op zijn pootjes staat boven een vaart, dwars op de wegrichting. De entree heeft een statige dubbele verdiepingshoogte. Daarboven beginnen de vijftien woonetages. Er steken aan de voor- en achterkant drie-

hoekige erkertjes uit de gevel, die het gebouw een zaagtandvormig patroon geven.

Het vormt een risico, die gevel van wit aluminium. Hij is opvallend en geeft het ontwerp een sterk karakter. Maar door de repetitie in het reliëf en de schaal geeft het ook zwaarte aan het gebouw. Tegelijk is het een zelfbewuste gevel, want studentenhuisvesting gaat niet over mooi, maar over efficiënt. De gevel schaamt zich niet voor het grote volume dat moest verwerkt worden: vierhonderd studentenkamers van dertig vierkante meter of minder.

Bouwen voor studenten vergt een meedogenloze economische efficiëntie en zorgvuldig manoeuvreren in een mijnenveld van regels. De architect kan slechts op een paar punten zijn eigenheid toevoegen. En daar is De Zwarte Hond slim mee omgesprongen.

Dit van oorsprong Gronings architectenbureau bouwde in 2008 de geprezen uitbreiding van het gemeentehuis in Terschelling. Ze ontwerpen vaker studentwoningen en zochten ook in Delft naar het onderscheid met normale huizen.

Een van de regels waar de architect tegenaan loopt, is dat een student om zijn huurtoeslag te krijgen, het appartement alleen moet bewonen. Terwijl veel eerstejaars best een huis-

kamer willen delen. De Zwarte Hond wilde die gemeenschappelijkheid toch in het gebouw brengen. Daarom zijn de gangen in het hart van het gebouw extreem breed gemaakt - vier meter. Alle appartementen komen uit in die gang, en zo wordt een functionele ruimte opeens ook een ontmoetingsruimte, een variant van de gezamenlijke huiskamer.

Op deze plekken zie je hoe de architect pragmatisch heeft getracht binnen het keurslijf van regels aansluiting te zoeken bij het studentenleven. Dat geldt ook voor de zaagtandgevel, wat bij nadere beschouwing geen esthetisch nummertje is. De buitengevel moest eigenlijk 'doof' worden: geluiddicht en geen ventilatie of open ramen vanwege het lawaai van de nabijgelegen ringweg.

Door een erker te ontwerpen die als een driehoekje naar buiten priemt, ontstaat een 'dove' kant met dicht glas die gericht is naar de weg. In de andere, luwe zijde zit de ventilatie en kan het raam open. De zaagtand is dus een functionele oplossing, die als bijkomend voordeel heeft dat de student naar twee kanten uitzicht heeft, in plaats van een.

Universiteitssteden zullen de komende jaren veel doen aan huisvesting van studenten. In een vorige week getekend akkoord, belooft het kabinet zestien duizend woningen te

bouwen binnen vier jaar. Dergelijke aantallen realiseer je alleen als je op schaal durft te bouwen. De Zwarte Hond laat in Delft zien dat in die grootschaligheid niet nadelig hoeft te zijn voor het studentenleven.

Bob Witman

ADVERTENTIE

16/27
nov
2011

idfa

NOG 5 DAGEN

ER ZIJN NOG VOLOP KAARTEN VOOR HET HELE FESTIVAL!

- via www.idfa.nl
- in de IDFA tent op het Rembrandtplein
- aan de kassa's in deelnemende theaters

Voor meer informatie zie www.idfa.nl.